Broj: S1 3 U 036735 20 U
Sarajevo, 23.02.2021. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo kao predsjednika vijeća, Amira Kapetanovića i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Enise Imamović kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Grupa ponuđača „Atlantik BB d.o.o. Banja Luka, Igepa BH d.o.o. Sarajevo, Amos Graf d.o.o. Sarajevo i Farma Prom d.o.o. Banja Luka, koje zastupa Ostoja Kremenović, advokat iz Banja Luke, ulica Maksima Gorkog 17A, protiv zaključka broj: JN2-01-07-1-1903-10/20 od 12.08.2020.godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Sarajevo, ulica Maršala Tita 11a, u upravnoj stvari javne nabavke, na nejavnoj sjednici održanoj dana 23.02.2021.godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se uvažava, osporeni zaključak broj: JN2-01-07-1-1903-10/20 od 12.08.2020.godine poništava i predmet vraća tuženom na ponovno odlučivanje.

Obavezuje se tuženi da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 802,00 KM, u roku od 15 dana od dana dostavljanja presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja, dok se sa viškom potraživanja preko dosuđenog, zahtjev odbija kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim zaključkom odbačena je žalba tužitelja izjavljena na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača Ugovornog organa Centralna izborna komisija BiH, Sarajevo, broj: 07-2-16-3-106-18/20 od 17.07.2020.godine, u postupku nabavke usluga štampanja i pakovanja glasačkih listića za lokalne izbore 2020.godine jer nije izjavljena od ovlaštenog lica. Odbijeni su zahtjevi za nadoknadu troškova u predmetnom postupku a o povratu naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 7.500,00KM, navedeno je da će biti odlučeno posebnim rješenjem organa.

Protiv osporenog zaključka tužitelj je pokrenuo upravni spor zbog pogrešne primjene materijalnog propisa, povrede pravila postupka i nepotpuno i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja. Tužbom ukazuje da je u konkretnom slučaju, osporeni zaključak kao i naknadno doneseno rješenja po zahtjevu za obnovu postupka, potpisalo neovlašteno lice. Ističe da je na dan donošenja pobijanog zaključka istekao

mandat članovima URŽ-a obzirom da je Željki Klobučar istekao mandat dana 10.09.2014.godine. Dalje u odnosu na činjenicu da je osporenim zaključkom odbačena žalba tužitelja iz razloga jer nije dostavio valjanu punomoć, tužitelj ukazuje da je tuženi prethodno morao postupiti u skladu sa odredbom člana 56. stav 1. i 60. stav 1. Zakona o upravnom postupku i dati mu mogućnost da otkloni nedostatke žalbe. Pobijani zaključak je kontradiktoran, jer obrazloženje istoga nije usklađeno sa dispozitivom obzirom da u izreci pobijanog zaključka tuženi odbacuje žalbu jer nije podnesena od strane ovlaštenog lica a u obrazloženju zaključka se pobija sadržaj punomoći. S tim u vezi, tužitelj predlaže sudu da tužbu uvaži, pobijani zaključak poništi a tuženog obaveže i na naknadu štete u vidu izmakle dobiti u iznosu od 226.289,00KM koju bi tužitelj ostvario da je tuženi postupao po njegovoj žalbi.

U odgovoru na tužbu tuženi i zainteresovano lice Centrala izborna komisija BiH, su predložili da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost zaključka u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude, iz slijedećih razloga:

Prema obrazloženju pobijanog zaključka, tuženi je odlučujući o žalbi tužitelja ocijenio, da je žalbu na odluku ugovornog organa, dana 27.07.2020.godine, dostavio punomoćnik u ime grupe ponuđača uz koju žalbu je dostavljena i punomoć broj: 066/20 od 24.07.2020.godine, od 24.07.2020.godine, ali u kojoj žalbi je navedeno da punomoćnik Ostoja Kremenović, zastupa Atlantik BB d.o.o. Banja Luka, u žalbenom postupku. S tim u vezi, tuženi je ocijenio da je ponudu za konkretnu, predmetnu nabavku, dostavila grupa ponuđača, a kao predstavnik te grupe prema ugovoru o konzorciju, Atlantik BB Banja Luka. Međutim, ističe da je nedopustivo ulaganje pravnog lijeka jednom od učesnika u zajedničkom ponudi obzirom da taj ponuđač nije nominovan kao samostalan. Ukazuje se da je takav stav je zauzeo i Sud BiH u presudi broj: S 1 3 U 026841 19 Uvp od 22.07.2019.godine, pa tuženi cijeni da Ostoja Kremenović, odnosno direktor firme Atlantik BB d.o.o. Banja Luka, nije mogao izjaviti žalbu u ime grupe ponuđača Konzorcija jer za to nije imao ovlaštenje. Primjenom odredbe člana 104., 111. Zakona o javnim nabavkama BiH i člana 227. Zakona o upravnom postupku, donio odluku kao u dispozitivu.

Po ocjeni ovog upravnog vijeća, prigovorima iz tužbe dovedena je u pitanje zakonitost pobijanog zaključka.

U konkretnom slučaju, nije sporno da je tužitelj bio član grupe ponuđača-konzorcija, a konzorcij je udruživanje na dobrovoljnoj osnovi radi zajedničkog učešća u postupku javnih nabavki i kao takvo udruživanje, članovi grupe konzorcija u postupku učestvuju preko konzorcija, a ne pojedinačno i kroz navedeni institut konzorcija, štite sva svoja prava i obaveze, pa tako i pravo na žalbu. Po svom sadržaju, konzorcij predstavlja vremenski ograničeno zajedničko djelovanje privrednih društava za zajedničko izvršenje određenog posla. Shodno navedenom, Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača je mogao osporavati učesnik u postupku javne nabavke, u konkretnom slučaju konzorcija, a ne tužitelj kao pojedinac i član konzorcija. O navedenom pitanju je Sud BiH već zauzeo stav u ranijim presudama, pa i u presudi na koju se pozvao tuženi u osporenom zaključku S1 3 U 26841 19 Uvp od 22.07.2019. godine.

Međutim, pravilno se tužbom ukazuje, da tuženi nije pozvao tužitelja da dostavi valjanu punomoć, prije nego što je žalbu odbacio kao nedopuštenu. Ovo iz razloga što je odredbom člana 52.stav2.Zakona o upravnom postupku („Službeni glasnik BiH„ broj: 29/02,12/04,88/07,93/09,41/13, 56/16) propisa da pravilnost punomoći ispituje se po službenoj dužnosti, a nedostaci pismene punomoći uklanjaju se shodno odredbi člana 60. ovog zakona, pri čemu službena osoba, koja vodi postupak, može dopustiti punomoćniku s neurednom punomoći da izvrši hitne radnje u postupku. Dok je odredbom člana 60. stav 1. propisano da ako podnesak sadrži koji formalni nedostatak koji sprečava postupanje po podnesku, ili je podnesak nerazumljiv ili nepotpun, ne može se samo zbog toga odbaciti. Organ koji je primio takav podnesak dužan je učiniti one radnje koje će osigurati da se nedostaci otklone i odredit će podnosiocu rok u kome je dužan to učiniti. Ovo se može saopćiti podnosiocu pismeno, faksom ili telefonom, a i usmeno, ako se podnosilac zatekne kod organa koji ovo saopćava. O učinjenom saopćenju organ će sastaviti službenu zabilješku u spisu. Nadalje i odredbom člana 106. Zakona o javnim nabavkama ("Službeni glasnik BiH" broj: 39/14), propisan je način postupanja, tuženog sa neurednom žalbom, gdje je također navedeno da URŽ (tuženi) poziva žalioca da upotpuni žalbu i određuje rok koji ne može biti duži od tri dana od dana prijema zahtjeva za dopunu.

Kako u konkretnom slučaju nije sporno da je tužitelj u uvodnom dijelu predmetne žalbe naznačio, da istu izjavljuje u ime konzorcija, stoga je obaveza tuženog bila, shodno naprijed citiranim odredbama, da pozove tužitelja za kojeg je našao, da nije dostavio valjanu punomoć za zastupanje da takav nedostatak otkloni, što tuženi nesporno nije učinio. Tek ako se takav nedostatak ne bi otklonio, onda bi tuženi shodno odredbi člana 60. stav 2. Zakona o upravnom postupku, mogao donijeti osporeni zaključak. Stoga osnovano tužitelj ukazuje na povrede pravila postupka prilikom donošenje osporenog zaključka. Ovo sve iz razloga što je odredbom člana 117. Zakona o javnim nabavkama BiH kao lex specialis propisom je navedeno da se na postupak pred URŽ-om koji nije uređen odredbama ovog zakona primjenjuju odredbe Zakona o upravnom postupku *(Supsidijarna primjena pravila upravnog postupka).* Pravilnim tumačenjem navedenih zakonskih odredbi, ovo vijeće je tužbu uvažilo i predmet vratilo na ponovno odlučivanje. U ponovnom postupku, uvažavajući upute iz ove presude, tuženi će donijeti novu, pravilnu i zakonitu odluku.

Vijeće nije posebno cijenilo prigovor tužitelja koji se odnosi na njegov zahtjev da sud odluči o naknadi štete zbog izmakle dobiti. Ovo iz razloga jer svaki od učesnika postupka javne nabavke koji je pretrpio štetu zbog povrede ovog zakona ima mogućnost pokrenuti postupak za ostvarivanje prava na naknadu štete zbog izmakle dobiti pred nadležnim sudom, prema općim propisima o naknadi štete, shodno članu 112. Zakona o javnim nabavkama. Nadalje u smislu člana 37. stav 5. Zakona o upravnim sporovima BiH, očigledno da se radi o složenijem predmetu, i gdje podatci postupka ne pružaju za to pouzdan osnov i gdje ovaj Sud nije ni odlučivao o meritumu stvari, već o pravilnosti i zakonitosti procesne odluke. Također ostale prigovore koji se odnose na osporeni zaključak vijeće nije posebno obrazlagalo, s obzirom na naprijed navedeno, isto ne bi uticalo na drugačije rješavanje ove upravne stvari.

Kako je tužba uvâžena to tužitelju pripadaju i troškovi upravnog spora u skladu sa odredbom člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH, ali ne u potraživanom iznosu. Dosuđeni troškovi se odnose na troškove za sastav tužbe od 600,00KM, kao i iznos od 102,00 KM, na ime PDV-a, sve u skladu sa tarifnim brojem 3. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata ("Službeni glasnik Republike Srpske broj 68/05 u daljem tekstu: AT), te takse na tužbu u iznosu od 100,00KM, shodno članu 22. tarifni broj 3. Zakonu o sudskim taksama u postupku pred sudom Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH" broj 39/03 i 77/20), što ukupno iznosi 802,00 KM. U preostalom dijelu preko dosuđenog zahtjev za naknadu troškova spora je odbijen jer tužitelj potražuje troškove na osnovu člana 11. AT ne navodeći iz kojih razloga smatra da mu pripada povećanje nagrade, niti u kojem procentu.

Slijedom navedenog, primjenom odredbe člana 34. stav 2. u vezi s članom 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH("Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), Sud je donio odluku kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Enisa Imamović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Jadranka Brenjo